

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economica.

Ese o data in septemana : Duminec'a.

Pretiulu abonamentului :

Pentru Austro-Ungaria pe anu . . . 5 fl.—cr.
" " " " " jum. anu 2 " 50 "
Pentru România si strainetate pe anu 7 " — "
" " " " " j. a. 3 " 50 "

Pretiulu insertiuniloru :

Pentru publicatiunile de trei ori ce contineu
cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte
+ fl. si mai sus 5 fl. v. a.

Corespondintele să se adreseze la Redac-
tiunea dela

„BISERIC'A si SCÓL'A“

Er banii de prenumeratiune la

„TIPOGRAFIA DIECESANA IN ARAD.“

Cari sunt preotii bine meritati?

De si in privirea sublimitatii si a sanctitatii diregatoriei pastorale, toti preotii, dupa invetiatu'ră apostolului Pavelu, ar trebui se fie *modelu credinciosiloru cu cuventulu, cu viati'a cu dragostea, cu duchulu, cu credinti'a, cu curati'a*, ar trebui, ca se fie toti *bine meritati*; cu tōte acestea, în practica suntemu siliti a face deosebiri esantiale intre densii, si a recunoscere că nu toti sunt *modele credinciosiloru*, si că prea putieni sunt preotii cari se destingu prin devotamentulu catra chiamarea loru si prin fapte meritabile pentru biserica, in alu carei servitius s'au angajatu.

In fatti'a acestei deosebiri, ce esista intre preoti, biseric'a nu pote remané indiferenta. Ea trebuie se destinga cu recunoscintia pe preotulu meritabilu si virtuosu de celu nemeritatu si vitirosu de-o parte spre a incurajá meritulu si virtutea, er de alt'a spre a deșteptá emulatiunea in clerus. Acést'a o recomenda si apostolulu Pavelu, cand dice: „*Preotii cei ce-si tenu bine diregatoria cu indoita cinste se se cinstesca, mai alesu cei ce se ostenescu in cuventu si invetiatura.*“¹⁾ Cu adeveratul că virtutea este detori'a naturala a omului, si daca in ea se amesteca vre-unu scopu de profitu, si-pierde meritulu, insa preotii meritati nu sunt cei ce cauta profitu ori castigă in faptele loru, ci aceia, cari lucrăza binele si virtutea simplu pentru pretiulu si vrednici'a loru cea inalta, cari si-implinescu detorintiele pastorale din simtiementulu dragostei catra Christosu. Apoi in respectulu faptelor meritabile si virtuose legea morală nu opresce resplatirile si distinctiunile publice!

Tōta dificultatea consta in a sci, cari sunt anume preotii, cari au binemeritatu pentru conducta si faptele, ce au seversitu? Consistorieale eparchiale singure ar trebui se ne dee desluciri

in privinti'a acést'a, si a inlaturá nedumerirea si serupului ce-ii avemu. Insa, cauta se marturisim cu sinceritate, că dela restabilirea sinodalitatii in biseric'a nostra provinciala, consistoriele, respective auctoritatile eparchiale, episcopii eparchioti, au scapatu din vedere acea *tolositore supraveghiere si controla*, care, in alte timpuri, sustineea ordinea si disciplin'a in clerus, oprea vitiile publice si incurajá faptele de meritu. De aici provine apoi inconvenientulu de-a vedé distinse si promovate la ranguri bisericesci adescori persone fara nici unu trecutu, fara merite si fara vre-o reputatiune publica!

Dar érasi cată se marturim, că reulu nu-lu putemu atribui numai autoritatiloru eparchiale, elu zace mai multu in *sistem'a de administratiune bisericésca*, si mai alesu in chipulu cu care se splica si se practica sinodalitatea, sau democratia in biseric'a nostra. Adusa odata biseric'a ortodoxa a Romanilor din Ungaria si Transilvania din starea ei de amortire la viatia, din absolutismulu secularu la constitutiune si libertate, ómeni au crediutu că a fi constitutionalu si liberu insamna a distrugе totulu, a nu mai respecta nici legile, nici traditiunea, nici disciplin'a bisericei ecumenice, sub cuventu că acestea sunt lucheruri invechite, cari nu se mai potrivescu cu „spiritulu timpului“ modernu. Noi insa intemeiatii pe cuvintele admoniatore a le apostolului: „*Voi fratiloru, v'ati chiamatu la libertate, numai se nu intrebuintati libertatea vóstra de pretecsu pentru corpua.*“²⁾ ceremu cu intetire o supraveghire si o controla seriosa, si cătu de severa, asupra conduitei preotiloru nostri, in servirea loru pastorală; căci biseric'a trebue se scie si se cunoscă pe pastorii, cari îsi punu sufletulu pentru turm'a loru, si pe cei, cari pierdu si risipescu turm'a!

In scopulu acest'a noi recomendam consistorielor, respective siuòdeloru nostra eparchiale a in-

¹⁾ 1. Tim. V. 17

²⁾ Galat. V. 13.

troduce fiecare căte o **lista de conduită** pentru toate persoanele, ce compun clerulu eparchialu, în care se se însemne în ordine cronologică toate faptele prin care s'au destinsu, ori s'au compromisu oarecare persoană bisericesca. Modalitatea acăstă de-a tienă totdeauna în evidenția conduită fiecarui preotu, o aflam și în alte biserici, o aflam chiar în biserica ortodoxă a României. Si ca se-o adoptam și noi este în interesulu administrațiunei bisericescii. Pentru a lamuri înse mai bine cestiunea, estragemu din regulamentulu pentru disciplina bisericesca, publicat de S. sinodu alu bisericei din Romania, urmatorele puncte:

„Administrati'a eparchiala va tienă lista de conduită, pentru toate persoanele, ce compun clerulu eparchialu; ele se vor forma după scirile date intru acăstă de protoierei. (Art. 40)

„Persoanele bisericescii, care prin devotamentu catra chiamarea loru, prin acte de caritate si-au dobandită o deosebită reputație intre creștini, precum și la auctoritatea eparchiala, Episcopulu eparchiotu le gratifica cu veri unulu din rangurile bisericescii, spre recunoștinția și spre deșteptarea emulatiunei in clerus. (Art. 43.)

„Spre a se pazi regulă intru acăstă, afara de notitiile din condică de conduită, protoiereul respectivu raportea Episcopului despre faptele cu deosebire meritabile, ce ar fi severisită veri o persoană bisericece. Când Episcopulu socotesce a gratifică meritele veri unei persoane din clerus, cere toate informatiunile din actele, ce se pastră in cancelarie despre meritele acelei persoane, după care apoi decide promovarea... (Art. 44.)

Scopulu listelor de conduită este asiadara: *a tienă în evidenția conduită și activitatea fiecarui preotu, pentru ca impartirea rangurilor și beneficiilor să urmeze numai pe temeiul meritelor și a vrednicilor constatați.* Nimicu mai justu, nimicu mai ecuitabilu ca acăstă! Căci dacă in viață ordinara omenei împartiesc recompensele și onorurile, mai multu după simpatiile personale, biserica trebuie se recompenzeze, mai presusu de consideratiunile personale, meritulu și virtutea!

Prin introducerea listelor de conduită, negresitul, va fi înlaturata și dificultatea, ce intimpina consistoriele eparchiale la alegerile de protopresbiteru; deoarece, chiar după „statutul organicu“ protopresbiterulu trebuie se fia „barbatu aptu și bine meritatu pe terenul bisericesc și scolaru.“ Ei că cineva intrunesce condițiunile de 8 clase gimnasiale, cursulu academic sau universitaru, acestea privite in sine inca nu sunt merite, ci numai nisice avantaje, prin care preotulu se poate face meritabilu.

Ceriulu *)

Cugetări din filosofia naturei de prof. P. Piposiu.

.... /Wie entrückst du, Anschauung der herrlichen Welt!
Wie erhaben bist du, Gott Schöpfer!
(Klopstock. 52 oda „der Tod.“)

Priviti în nopte serina stelele, cari se aprindu pe firmamentulu melancolicu a ceriului; în tacerea solemnă a noptii se va desceptă în sinulu vostru unu doru misteriosu de a sci: ce se intempla în acele regiuni îndepărtate a ceriurilor? Spiritulu liberandu-se din catenele vietiei cotidiane va sbură pe aripele fantasiei catra ceriu și va întrebă: ce suntu acele schintei lucioare, cum s'au formatu și din ce materii constau, după cari legi se misca pe căile loru milenare, și ore nu locuiesc pe acolo fintie, cari sciu iubi și uri, sciu lacrimă și a se veseli, chiar asia că și noi, muritorii de pre pamentu; au pote că dora din sinulu fintielorū ceresci este eschisu egoismulu și ele gusta darurile fericirei și armoniei depline?

Spiritu neliniscitul a omului să nisuitu și nisuesce neincetatu a află cheile acestoru enigme; cu ajutoriulu telescopului a penetrat prin regiunile departate a ceriului și au urmarită miscrea steleloru; au prinsu în spectroscopu radiele luminei loru, și a vorbitu cu ele despre tainele universului; telescopulu și analis'a spectrala sunt cheile enigmelor ceresci, ele ne-au descoperit fapte mari, cari ne invată și admiră și a cunosc cum se cuvine pe creatoriulu nemarginițu — fapte cari ne arăta, că cine suntem și unde locuim, ce rangu și poziție ocupamul intre numerosele fapturi a creatoriului; adeveruri cari au trasu in tierina superbă pigmeului pamentescu, că se potă luci cu deplina splendore inteleptiunea acelei fintie mari, a carei mana puternica sfarma și creaza lumile! Ore ce este boltă ceresca, de pe care ne suride aurora, ne strălucesc splendidulu săre? ce este firmamentulu, care adeseori e posomorit, acoperindusi fatia cu velu de nuori; ei altadata se indignă și-si manifestă mania in tunetu și fulgere, ce este acestu teatru imposantu a forcelor naturei?

Se nu cugete nime, cumca ceriulu este unu cortu intinsu asupra pamentului, o boltitura solidă, carea acopere pamentulu și ne ascunde pe noi, muritorii și faptele noastre cele mari comise din vanitate și egoismu! Aceea boltă azuria este numai unu jocu opticu a atmosferei noastre, care reflectă cu deosebire razele azure din lumină sărelui.

Ceriulu e unu spatiu fara margini, in care suntu respirate nisice globuri colosali, totu ata-

*) Conferinția publică tineră în sală mare a institutului teologicu-pedagogic din Aradu, la 21 Ianuarui 1882.

tea lumi, pe cari noi le numim stele si cari plutescu in desertulu imensu asia de departe una de alta, incât despre distanti'a loru reciproca idea chiara nu-si poate forma nici vîr'a fantasiei poetice! Se amintiesc numai unu exemplu: cunosc fia cine aceea constelatiune, care in limb'a popului se numesce „calea lui Traianu“; ea este asia de departe incât razele luminei ajung la noi de acolo numai in 2000 de ani, lumin'a care sosește astazi pe pamant a pornit de acolo inainte de nascerea mantuitorului cu o celeritate de 42000 mile la secunda; pentru aceea si nemuritorul Schiller, admirandu dimensiunile infinite ale universului se exprima astfel: „Wander steh still vor dir Unendlichkeit und hinter dir auch!... (Peregrinule nu caută marginile cerului, pentru că înaintea ta si după tine este spațiul infinit). Pamantul nostru inca e unu corpu cerescu, o stea intre celelalte stele, in asemănare cu alte corperi ceresci e micu, e pigmeu, er facia de universu „este mai nensemnatu, decât unu firu de tierina in desertulu Sahara“!

Mintea omenescă de multu si-a pusu întrebarea: ore cum s'a zidit universulu? si a scrutinat neintreruptu pana ce au ajunsu la o rezolvire indestulitóre. — Precum intre fintele organice si in lumea morala iubirea este acelu semnificientu poternicu, care produce viétia, fericire si armonia, astfelii a zidit creatoriulu si zidesc neintreruptu oper'a sublima a universului, prin amorulu său atractiunea imprumutata a atomilor. Acelui spiritu mare i-a fostu de ajunsu simpatia său gravitatuna atómelor, i-a fostu de ajunsu o singura fortia, spre a iusufi miscarea si viéti'a in caosulu mortu a materiilor!

La inceputu plutea isolata in spatiu o massa de calitatea negurei, o substantia gazosa fara nici o forma — noi o numim negura cosmica — unu conglomeratu caoticu a celor 65 elemente chimice. Chaosulu este inceputulu universului si ce mirare! acestu adeveru sciintificu consuna pe deplin cu traditiunile vechi si cu fantasmae poeziilor. Cosmogoni'a tuturor poporelor antice se incepe de comunu cu „rudis indigestaque moles“ cu chaosulu si intunericulu, pe cum dice despre sine si Mephisto — in Faust:

„Ich bin ein Theil des Theils, der Anfangs alles war,
Ein Theil der Finsterniss, die sich das Licht gebar
Das stolze Licht, das nun der Mutter Nacht.
Den alten Rang, den Raum, ihr streitig macht!“

(Eu sum o parte din partea care la inceputu era totulu, o parte din intunericu din care s'a nascutu lumin'a, fâlnica lumina dinaintea careia a trebuitu se péra intunericulu). Acestu chaosu, acceptă numai impulsu esternu spre a produce corperi ceresci, pentru că porta in sinulu seu tôte

materiile, din cari s'a formatu sôrele si planetele lui intre cari se numera si pamantulu.

Deodata numai, in urm'a unei atractiuni esterne, chaosulu a inceputu se se inverte pe langa ossi'a sa, si invertinduse repede, forța centrifugala au aruncat din a sa massa bucati, bucatile aruncate din mass'a negurósa circulau pe langa tulpana său mama loru comuna, pentru că iubirea, adeca atractiunea ei le tinea in giurulu seu, dar se invertea fiecare si pe langa ossi'a sa propria. Astfelii s'a formatu planetii său acele corperi ceresci, cari circulă in giurulu sôrelui. La inceputu ele erau corperi gazose, mai tardi s'a condensat, devenindu fluide invapaiate si in urma recinduse au capatatu o crusta solida. Sub crust'a pamantului si astazi ferbu materii invapaiate, precum arata eruptiunile vulcanice, doveda, cumca pamantulu a fostu odata fluidu invapaiatu.

Planetele nu posedu lumina proprie, ci o imprumuta dela sôrele loru, apoi o reflecta pe pamant, si astfelii le potem zari pre bolt'a serina a cerului, ele nu suntu totu deun'a in aceeasi departare de sôre, acăstă este caus'a anutimpurilor.

Sôrele guvernă miscarea planetelor, prin firele nevediute ale atractiunei, elu e isvorulu luminei, caldurei si a vietiei peste totu; lemnul care incaldiesce chili'a nostra, carbunele care miscă carul de focu, suntu productele radierelor lui binefacătoare; elu miscă venturile, porta norii si grigesce flórea plapanda! Sôrele incaldiesce atmosfer'a, paturile incaldite se ridică susu, si in locul loru curge o massa de aeru rece din tôte laturile: asia se nasce ventulu. Mai de departe caldur'a sôrelui straforma in aburi ap'a riurilor si a marilor, aburile se inalta si formează nori, cari in forma de plôie său néua érasi cadu pe pamant; apoi in urma nutrementulu nostru inca avemu de alu multiam sôrelui, pentru ca sub influența razelor lui (violete) se prepară in plante acele substantie, cari ne tindu panea de tôte dilele. Cu totii suntemu fi sôrelui asia dar intru nimicu nu stam mai josu, decât puternicul imperatru a chinezilor, care crede, cumca numai elu singuru este „fiul cerului“!....

In tôte si pretotindenea se manifesta forța a celui discu splendidu a cerului, dela rôu'a zorilor si sióptele zefirului pana la orcanulu furiosu, care sbiciue undele marei. — Si acum se incordamă fantasi'a nostra, spre a ne formă o intipuire despre departarea poternicului sôre, se zidim in imaginatiunea nostra o punte colosală intre sôre si pamant, si se trimitemu de aici unu trenu accelerat, care percurge unu kilometru pe minutu, acestu trenu numai in 266 ani ar sosî la regele luminei, numai a 7-tea gene-

ratiune ar agiunge acolo, si reintornanduse in data . . . numai a 14-lea ne ar poté enará nouatile vediute de stramosii sei! — Inse acesti calatori abia si-ar ajunge tient'a, caci cu multu mai nainte de a sosi . . . ar pati-o mai amaru decât Icaru, din mythologi'a antica, fiindu că totu ce se apropie de mass'a ferbinte a sôrelui la momentu se disólva straformanduse in aburu invapaiatu; acolo domnesce o caldura de 10 milioane graduri, pre cum a constatul celebrulu Sechi. — Sôrele e de 350000 ori mai greu decât pamentulu. In urma se asemenamu unu singuru grauntiu de bucate cu o gramada de $1\frac{1}{2}$ hectol. si vom avé o icóna aprossimativa despre marimea sôrelui facia de pamentu.

Sôrele impreuna cu planetele sale forméza unu sistemul planetar; astfelui de sisteme planetare suntu in universu nenumerate: potemu dice, cumca fia care stea ficsa (stea care nu-si schimba positiunea) este sôrele unui sistemul planetar, care s'a nascutu asia pe cum istorisiramu mai susu. In fia care sistemul planetar atractiunea séu simpatia atomilor este sufletul miscarei si a desvoltarei peste totu; atractiunea condesséza substanti'a negurósa, mân'a ei creatore fremanta din negur'a cosmica sôre si planete, prin condessarea materieloru se nasce apoi lumina si caldura, isvórele ultime a vietii organice! Nunumai pamentulu este favoritu de sôrele nostru, si celelalte planete se impartasiescu de binefacerile lui, in giurulu lui nemijlocit u se inverte fiulu celu mai micu, cu numele Mercuru. Dupa acest'a urmáza splendid'a Venere séu Luceferulu. Elu resare mai de timpuriu dintre tóte stelele, ne saluta indata dupa apunerea sôrelui. Alu treilea e pamentulu, apoi planetulu Marte si dupa elu urmáza Iupiter, Saturn, Uran si Neptun, cari tóte suntu cu multu mai mari decât pamentulu. — Dupa ce a esit omulu din sirulu animalelor si a inceputu se vibreze in crerii lui schitea divina, plinu de curiositate si-a in-dreptatu ochii spre ceriu si s'a intrebatur: óre ce suntu acele puncte schinteióre acolo in naltime? Dar vederea lui e debila, e scurta, n'a potutu se-i dé nici unu respunsu multiamitoru, a abdisu dar deocamdata si au inceputu se admire si se adóre stelele, dar curiositatea aceea l'a insotit u si l'a neliniscit u in tóte luptele sale pentru progresu si cultura, si in urma a pusu in man'a lui telescopulu, aceea arma cu ajutoriulu careia a pasit mintea preste pragulu tainelor ceresecu! . . .

Ce n'a potutu se véda ochiulu simplu, au vediutu ochinlu armatu; au vediutu lucruri, cari l'au pusu in nimire, au recunoscetu căt de nemarginitu e universulu, si apoi ce pigmeu debilu este omulu maritoru! . . .

Prin telescopu au zarit u lumi noue, a ve-

diutu pe luna, care este fic'a pamentului, de 50 ori mai mica decât pamentulu, si se inverte in giurulu acestuia in o departare de 50,000 mile geogr. a vediutu câmpii si vulcane, vai si munti, a caror u verfuri suntu acoperite cu néua totdeauna.

Planetulu Marte posede continentu si mare; in tóta primavér'a lui se topescé néua de pe munti si curge pe câmpii, ca se le fruptifice. Pe lucéferu inca s'a vediutu munti si vai, printre cari siuera venturile atmosferei sale, acolo inca este iérrna si véra, suntu dile si nopti, chiar asia ca si pre pamentu . . . . In urma pe Iupiter s'a observatu, cumca are atmosfera in care adeseori e negura, si acést'a respandeste recore si umbra preste câmpiiile lui estinse. — Suprafaci'a altoru corpuri ceresti sémana multu cu pamentulu nostru, si acolo suride primavér'a si preséra câmpiiile cu flori, pre cari le veste-diesce trigulu si apoi le copere veselulu de néua a iernei; culmile muntilor si acolo suntu carunte de o néua vecinica, si acolo murgescé séra si se revérsa zorile. — Stele lucitóre! pót-e-se, cumca suprafaci'a vóstra se fia cu totulu desíerta si nelocuita, si numai stancile sterile si nepasatóre privescu in eterna tacere una catra alta, si nicari urma de viétia, nici o miscare, nici unu simtiementu si nici o fintia, care se se bueure de placerile primavarei, se admire frum-séti'a naturei si se se inchine creatoriului? Ah! Acést'a nu incape cu intiepliunea si bunatarea tatalui cerescu!! . . .

Unde telescopulu ne a denegatu servitiulu, ne a venit u intru ajutoriu analis'a spectrala, aceea inventiune a sciintiei moderne, care a produs o legatura si cunoșcintia mai sincera intre ceriu si pamentu, acelu metodu sciintificu, care din calitatea luminei ne scie spune, cumca din ce materii este compusu corpulu, dela care a venit u lumen'a; fia care elementu absórbe o colóre anumita, asia incât lipsindu acésta colóre, scimu cu tóta securitatea, cumca prin ce meterii a trecutu lumen'a alba. Radiele luminei suntu asiadara acele fire telegrafice, cari ne au adusu scire, ne-a descoperit u, cumca din ce elemente suntu compuse corporurile ceresti! Dorim, ca in venitoriulu apropiat radiele luminei se devina sîrmele telegrafice, ele se duca ideile si simtiemintele nóstre pana la locuitorii steleloru, si éra ele se ne aduca respunsu, si se puna apoi in comunicatiune viua locuitorii numeróselor lumi, cari planéza in regiunile fara margini a universului!

„Ce bucurie nespusa, ce fericire ne acceptata ar fi aceea, déca am potea zari urmele unoru fintie vietuiuitóre pe luna, care este sténu'a cea mai apropiata de noi; ce miracolu sublimu ar fi — dice Flammarionu déca omulu venitoriului va

desemnă cu lumină electrică unele figuri, prin cări și-va comunică ideile cu locuitorii altorui lumi. Cu unu astfeliu de evenimentu nu s'ar potă asemenea nici unulu din istoria culturală a nemului omenescu!“ — Sciinți'a venitoriului va descoperi miracole neaspetate! . . . .

(Va urmă.)

Observari critice

de Trifon Militariu, capelanul bisericei gr. or romane în Satul nou, asupra opului compus de cuviosulu parinte ierodiacaon Simeon Popescu și intitulat „Pneuma in Niceno-Constantinopolitanum.“

(Continuare.)

Asiadara precisatu fiindu intielesulu unei parti a pasagiului din cestiune, se esaminamu si celelalte parti de cuprinsu, pre cări le-am depusu in cele 6 puncte. Isusu intra în Sinagoga, i se da se secescă carteau prorocului Ieremia, si Isusu după ce ceteste in audiul tuturor cap 61 v 1 si 2 inchide carteau si dice (Luca cap 4 v 21): Proroci'a acést'a s'a implinitu astadi in urechile vostre. Acum se nasce intrebarea, căre parte a prorociei s'a implinitu acum in Sinagoga, in momentulu candu a inceputu Iisusu a cuventă? Proroci'a acést'a predice mai multe lucruri, ea contine mai multe intemplari predise, deci carea din acestea s'au implinitu acum? Partea prima a predicerei amu vediutu că s'a implinitu la botezulu lui Iisusu, căci atunci s'a pogorîtu, a venit Duchulu lui Iisusu in chipu de porumbu asupra lui Iisusu. Proroculu inse dice mai departe: „a binevesti seraciloru m'a trimisu, a vindecă pre cei zdrobiti cu inim'a.“ „a propovedui robiloru iertare, si orbiloru vedere.“

E prea naturalu că Christosu n'a tientitu la cele implinite deja, cand dice că acum in presentu, in timpulu candu a cetitu si invetiatiu s'a implinitu scriptur'a acést'a. Christosu după ce a cetitu, a invetiatiu, căci vedemu din versulu 22, că ei se mirau de invetiatur'a cea frumosă a lui Iisusu, însă sciindulu de fiulu lui Iosifu si neintielegandu prorociile nu sunt deplinu convinsi, nu le vine se creăda pre Iisusu de Mesia, pentrue le si dice Christosu in versu 24, că nici unu prorocu nu e primis in patri'a sa, ba Jidovii s'au intarîtat in fine asia de tare asupra lui Iisusu, încatul eran decisi se-lu omora (v. 28 si 29 cap 4.) Christosu le spune Jidoviloru: acel'a, carele e tramisu se binevestesca seraciloru etc, etc, éta eu sunt, sunt tramisu si éta că am sosit u ca se inpliescă lucrurile acelea, pentru care sunt tramisu, ca se facu cele ce dice proroculu in loculu celu ce vi l'am cetitu. Christosu nu face alusiune la Duchulu Domnului, si nu dice că acum a venit duchulu Domnului preste mine, căci acest'a au venit asupra sa cu ocaziunea botezului; era acum s'au implinitu celelalte dise de prorocu, căci éta că ii invatia, saraciloru le propoveduescă si pecatosiloru e gata se le ierte peccatele. Ca se fiu mai bine intielesu citezu aici invetiatur'a dogmaticei ortodoxe despre feliuritele chemari a lui Iisusu, carele desi e unul, căci numai unu Mesia au fostu promis si tramisu, dar totusi acestu Mesia sosindu pre pamentu a avutu 3 chiamari. Asia vorbesce logmatic'a ortodoxa despre Christosu si despre chiamarea lui Mesiana:

„Despre intreit'a diregatorie a lui Isusu. Diregatoriu'a lui Isusu e intreita: 1. Invetiatorésca séu profetica; 2. Archierésca séu preotiesca; 3. Imperatésca.

Diregatoriu'a acést'a intreita au avut'o in testamentul vechiu: Profetii, Archiereii si Imperatii. Diregatoriu'a acést'a intreita se vede si din propriul nume, ce se da esclusiv lui, adeca din numele Mesia séu Christosu adeca „Unsulu.“

Deci pogorirea si odichnirea duchului e una, ér chiamarea séu diregatoriu'a intreita a lui Isusu e alta. Avemu dar de lucru cu 2 obiecte separate de prorocii, cari se tractează in cap 61 v 1 si 2 din Isaia.

Precum ne incredintiează pasagiulu din cestiune, apoi Christosu a vorbitu despre trimiterea sa Mesiana, si specialu despre chiamarea sa invetiatorésca séu profetica (v. 24). In fine chiar de s'ar fi provocatu Christosu si la imprejurarea aceea că Duchulu Dlui e cu elu; asia ceva inca nu poate schimbă intru nimicu intielesulu terminului pnevmă. In casulu acest'a citarea prorociei n'ar insemnă alta decât: proroci'a acést'a s'a implinitu acuma, căci deja la botezulu meu s'a pogorîtu, a venit Duchulu Dlui asupra mea, si éta că am sosit u, ca se inveti si se binevestescu seraciloru si celoru zdrobiti cu inim'a. Intielesulu terminului pnevmă n'are se fie detiermuritul prin motivulu provocarei lui Isusu la Isaia si prin intențiunile lui Isusu in casulu de fatia, ci prin celelalte prorocii din Isaia in cari inca ocura terminulu pnevmă si in fine prin descrierea botezului ce ni o dau S. Evangelisti la locurile respective, unde e vorba de pogorirea duchului asupra lui Isusu.

Daca o prorocie prevesteste mai multe lucruri ce au să se intempe mai tardi, apoi nu ne provocam totdeauna avendu una si aceeasi inaintea ochiloru, ci odata reflectam la unulu si altadata la altu lucru predisu in profeti'a aceea. La care din acestea a reflectatu celu ce se provoca, acést'a o putem cunoșce din caus'a séu motivulu carele a avutu de urmare provocarea si din alte imprejurari diferite. Acum provocandu noi inadinsu si invederatu numai la unu lucru prevestit u si cuprinsu in proroci'a respectiva, n'avemu necesitatea ca cu intielesulu obiectului reflectatu se ne fortiam a esplică tóte prorociile cuprinse in pasagiulu respectivu. In modulu acest'a cadem fórte usioru in erori, si tóte argumentele nu sunt alta decât sofisme mai multu séu mai putinu plausibile. In pozitiunea acést'a se afla si Dlu autoru. Tecstulu din cestiune cuprinde obiecte diferite, pentru aceea se poate si tracta la diferite locuri.

Se recere inse precautiune la afilarea locului acomodat u unde se poate si trebuie se fie tractat u si altulu din lucrurile prevestite, cari se afla in unulu si acelasi tecstu in cartile Prorociloru. Dlu autoru inse n'a fost u precautiune receruta in casulu de fatia, ca si la Nr. 2 ad c) Mat. 12, 18: Eu voi pune to pnevmamoc (Isaia 42, 1) preste densulu; unde inca esplica Duchulu lui Ddieu cu: daru putere. Terminulu pnevmă in ambele casuri, n'are se fie tractat si comentat in locurile acele, unde le citează S. Evangelisti (Luc'a cap. 4 v. 18 si Matei ca. 12 v. 18), deorece S. Evangelisti séu mai bine disu Christosu nu reflectă specialu la pnevmă, ci la celelalte parti din respectivele Prorocii (Isaia cap. 1 si cap. 42 v. 1-3). Din caus'a acést'a e si fortata tóta argumentatiunea Dlni autoru la punctul alu 5 Luc'a cap. 4 v. 18. Pentru aceea si unele din dove-

dile aduse de Dlu autoru, de si in sine bune si adeverate, n'au locu in casulu de fatia si nu dovedescu nimicu.

Controvers'a acésta credu că e destulu de lamenită, si intielesulu terminului pnevmă evidentu constatându că nu pote insemnă daru si putere, ci numai pre S. Duchu ca persóna.

Dovedile aduse de mine nu numai că compróba opiniunea mea, ci mai dovedescu inca si falsitatea opiniunei si a marturiiloru invocate de Dlu autoru. Controvers'a deci ar fi deslegata. Conformu procedurei acceptate de mine si aplicata pana aici inse nu potu trece mai departe, nu potu ignorá cu totulu argumentele Dlui autoru.

Am reprobusu deja la inceputu comentariulu Dlui autoru la pt. 5 Luc'a cap. 4 v. 18., si acum me voiu provocá simplu la cele ce dice Dlu autoru.

(Va urmá.)

Di vers e.

* **Catra on. publicu!** Parintele asesoru referinte in senatulu bisericcescu alu consistoriului nostru din Arad, Dlu *Augustin Hamsea*, fiind prea multu ocupatu cu afacerile din sfer'a administratiunei diecesane, redigerea jurnalului „Biserica si Scóla“ cu numerulu de fatia trece sub conducerea si responsabilitatea subsemnatului.

* **Hirotiniri.** *Zacharie Popoviciu*, teol. abs. s'a hirotonitu de preotu pentru parochia F. Osorheiu si filial'a Fughiu, protopbiteratulu Oradi-mari. *Alesandru Bozganu*, teol. abs. s'a hirotonitu intru preotu pentru parochia Iarmata, prot. Siriei (Vilagosiu).

* **Cestiunea libertatii consciintiei si casatoria civila in dieta.** In siedint'a din 13 a l. c. s'an inceputu desbaterile in dieta asupra bugetului pentru cultu si instrnctiunea publica pe exercitiulu anului 1882. Cu acésta ocazione doi deputati din stang'a estrema au presentat dune proiecte de rezolutiune, Irányi D. pentru *libertatea religioasa*, ér Lükk G. pentru introducerea *casatoriei civile obligatorie*. Cu privire la cestiunile acestea ministrulu Trefort s'an declaratu intr'unu discursu energicu, dicând intr'altele: „Admitu că sunt ómeni, cari potu fi fara religiune. Daca acestia ar remané statornici in dispositiunea loru, bine ar fi, dar vinu momente cand ei céreca religiunea. Si óre primescu ei atunci vre-o confesiune intielépta? Nu, ci se lasa dominati de celea mai nebune superstitioni. Pentru lumea morală este mai bine daca cineva apartiene la ór-care religiune positiva, israelita, catholica ori protestanta, decât se remana shaker. S'a disu că ómeni de inalta cultura si filosofi chiar au fost fara religiune. Admitu, numai institutiunile omenesci nu se creaza pentru filosofi si ómeni de inalta cultura si moralitate, ci pentru popóra. Nu putem noi crea confesiune pentru ómenii de o cultura alésa, ci pentru cei mai putieni cultivati.“ Ér cu privire la casatoria civila ministrulu declara că acésta cestiune inca nu e destulu de matura. „Sunt ómeni, dice ministrulu, cari nu vreau casatoria civila, si nu vreau nici unu felu de casatorie, ci vreau a trai in concubinatu.“ Si asia diet'a a respinsu ambele proiecte.

* **Facultatea de teologie din Bucuresci.** Dupa cum aflam in jurnale, numerulu studentiloru si auditoriloru regulati la facultatea de teologie este de 50, dintre cari 43 studenti si 7 auditori. Dupa studiile facute studentii si auditorii facultatei de teologie se impartu

in modulu urmatoru: 1 licentiatu in litere, 2 cari au urmatu cursurile facultatiei de litere, 1 bacalauriatu, 27 absolventi a 7 clase seminariale, 10 absolventi a 6 clase seminariale, 1 absolventu alu cursurilor liceale, 1 absolventu alu scólei secundare armene si 7 auditori, cari au trecutu 4 clase seminariale. Pe lângă acestia mai frecuentéza vre-o 15 preoti si laici cursurile numai ca auditori benevoli, cari nu s'au inscrisu ca studenti sau auditori regulati ai facultatei de teologie. Dupa starea sociala studentii si auditorii regulati ai facultatei se impartu in chipulu urmatoru: 20 laici 17 preoti si 13 diaconi.

* **Unde traesce omulu mai multu?** Statistic'a pote respunde la acésta intrebare, că durata vietiei individuale in Grecia ajunge la gradulu celu mai remarcabilu. In Atena au murit u in anulu 1876 siapte persoane in etate de 80 si 112 ani. Medicului siefa alu armatei grece a avutu ocazia, in restimpulu de la Februarie pana in Octombrie 1878, se inregistreze noua casuri de mórté, din cari doua persoane au fost in etate de 75 ani, ér celelalte fusesera de 80, 85, 95, 110, 112 si 120 de ani. Acestu medicu a tratatu pe unu preotu, nascutu la 1758, sfintit u 1797, care apoi a fostu pastoru sufletescu intr'o comuna in timp de 81 ani. Elu n'a fost bolnavu in viati'a lui si lucră la campu inca in etate de 120 ani. Sotia admiralului grecu Mianlis, cunoscutu din resboiu pentru libertate, care i-a fost alu treilea barbatu, a murit u in etate de 96 ani. In Payos a murit u Regina Argyra de 110 ani, ea si-a pastratu sanatatea pana la finele vietiei sale. Acelasi medicu naréza despre o calugarită din comun'a Acerata, la tiermulu Ahæi, Macacia Kanelopolu, in etate de 102 ani, care vizitá in fiecare di biserica si-si cultivá gradin'a. S'a constatatu prin date statistice, că in totu orientulu ómenii ajungu la o etate mai inaintata, de cât in cele mai multe tieri europene.

* **Leon XIII si ovreiu de la bursa.** Intr'uina din dilele trecute s'a serbatu la Roma in biserica Sant Andrea delle Frate aniversarea a 40-a a minunatei convertiri a unui ovreu de la bursa. La 1842 venise din Paris la Roma speculantulu Tobias Ratisbonne, spre a vedé minunile orasului si a petrece carnevalulu aici. La 20 Ianuarie a vizitatu si numit u biserica si apropiindu-se de altaru, vedi pe maica Domnului, impresurata de lumina, care i dise: „Tobias, fiul meu, intra in biserica romano-catolica.“ Un-spre dice dile mai tardiu Tobias fu botezat u in acea biserica, primindu numele de Alfonso Maria. In memoria acestui miracolu in acea di se expune icón'a Maicei Domnului, ca sa se inchine lumea. Asia s'a facutu si anulu acesta. S'a tinutu unu Te-Deum solemnu. Dupa amédi cardinalulu Howard a tinutu o cuventare. — Alfonso Maria Ratisbonne, cu care s'a intimplat minunea, traesce asta-di ca misionarul si preotu la Ierusalimu.

* **Curtea rusescă.** In ministerulu Curtei din Petersburg s'an facutu mai multe reforme. Maresialulu Curtiei a primitu atributiuni mai mari; lui este subordonat u intendenteru si oficiulu venatorilor Curtiei. Se voru imputiná si functionarii Curtiei. La 1 Ianuarie a. c. Curtea avea unu camerieru siefu, 5 intendentii siefi si 1 venotoru siefu; apoi 31 sub-intendenti, 14 ecurieri, 3 venatori: ca locotitoru: 12 intenionti, 21 ecurieri, 9 venatori, apoi directorulu teatrelor imperiale, 13 magistri de ceremonii, 9 ai acestora 223 camerieri si 320 sub camerieri. Intre acestei 765 domni, multi portă nume necunoscute si

multi nu suntu in stare se-si procure uniformele ele scumpe. De aceea imperatulu a ordonatu se i se mai propue candidati pentru functiile Curtiei, caci densulu 'si va alege persoanele la trebuintia. (Res.)

* **Papa si polit'a.** „Capitale,* din Rom'a na-reaze urmatorele: „Intr'o di sér'a o trasura inchisa paraseste Vaticanulu si trece fórte intre prin orasiu. Carnindu intr'o strada laterală trasur'a dete peste o femeie betrana si trecendu peste ea, o vatamă destulu de greu. Vizitiulu voi se plece repede, dar polit'a ilu opri. Elu se rugă se fie lasatu in pace, deórece trasur'a este a unor persoane fórte distinse din Vaticanu si respunderea pentru cele intemperate o ie bucurosu asupra sa. Dar polit'a nu asculta, ci aduse unu felinaru, deschise usi'a trasurei spe a vedea cine e in trasura. Trei betrani din trasura, toti monsiori, isi ridicara gulerile mantaleloru si refuzara a da vre unu respunsu. Potiti'a n'avu ce face decât conduse trasur'a la Vaticanu, unde unu functiunaru recunoscu că trasur'a este a Papei. Polit'a sustine cu siguranti'a, că unulu din cei trei monsiori a fostu Papa Leo XIII. si deci n'a indreznitu se cerceze mai de aproape.

* **Intrebare.** Archeologistii nostri literari au scosu din graiulu poporului poesiele lui poporale, ce nu se-aflau scrise, si au gasit, că intru adeveru erau pline de simtiminte delicate si sublime. Altii au scosu datinele pastrate inca de pe tempulu antecrestinu si au constatat o civilizatiune antica si o putere straordinara de conservatismu inredacinata in poporulu nostru. Totu acestu soiu de invetiatii au culesu descantecele mediceloru nostre poporale, numite reu vragitórie, si s'a constatat, cumca cuvintele descantececului erau numai o forma, de carea se legă si prin carea se pastră si se aplică medicin'a, ce este atât de simpla, atât de eficace adese ori si atât de efina totu de odata, in cât si cei mai renumiți homeopati si eruditii medicinisti de totu feliulu trebuie se se inchine inaintea ei. Filosofi au culesu si enegru proverbiele poporale si admira capacitatea filosofica a poporului. Popórale civilizate au admirat motivele tiseturiloru, si impistritureloru pre-eumu si practica eroiului vesmintelor poporului nostru, si le-au imitat in fabricatele loru. Tote acestea dovedescu o capacitate superioara la poporulu romanescu si o civilizatiune neglesa la densulu totu de o data. Este necontestabilu, că scól'a are si trebuie să-i vina intru ajutoriu. Inse candu indemni pre Romanu să-si dea prunculu la scól'a lui din satu, pentru ce ore respunde densulu cu atât'a flegma convingatoriu: „Ba; că nu voiu se-la facu nici popa, nici dascalu nici domn'u? (S.)

* **Tiranii domneschi.** Unu corespondente alu „Observatoriului“ relatéaza urmatorele tiranii si bes-tialitati comise de autoritatatile administrative politice contra locuitorilor din comun'a Zlagna in Transilvania: In 16 Ianuariu a sositu in comun'a Zlagn'a executorulu A. J. si a inceputu a esecuá pe ómenii cu contributiunea restanta. Judele comunei i-a disu că daca aduna zalógele, in 17 se incépa cu adunatulu de pe la romani; caci in 18 nu pote, fiindu diu'a botezului, si nu-i consultu a turburá pe poporu in acelea dile sante; dara executorulu n'a voituse audia si a inceputu din contra, a zalogi in diu'a botezului, nu la sasi cum dedese ordinu judele ci la romani. Romanii nefiindu pe acasa, deórece acolo au datina, de in diu'a botezului dupa seversirea celor sante se aduna din vecinatati si-si petrecu; executorulu cu tota asistin-

ti'a lui n'au cautatu pe ómeni pe acasa, ci acolo unde si-petreceau, chiamandu afara pe fiecare din cei datori si amerintiandu, că de nu voru plati, ii va escortá cu gendarmi la Agnit'a. Intre acestia a fostu si unulu Malau Moise, pe care lu-silea se mérga cu ei se le dea zalogu, pentru darea restanta de 8 fl. $13\frac{1}{2}$ cri, dupa cum arata tabel'a B pantru dare pagin'a 177 pe anulu 1881 — omulu s'a seusat cu tota blandeti'a, că elu nu cunoșce se fia datoriu nici unu cruceriu, si-i róga se-i dea a di pace, si daca nu voru crede că elu nu e datoriu, se faca bine se intrebe pe parintele Nicolau Gavrea parochulu de acolo despre starea lucrului. Executorulu cu gendarmii si cu juratii plini bine de vinu, n'au voituse audia, ci au inceputu a inboldi pe bietulu nevinovatu romanu cu patulu puscei. Vediendu acésta ginerele lui, unu Hocea Ioanu soldatu reservistu, au alergat spre ase informá despre acestu scandalu. Elu intrebă, pentru ce maltratéza pe soerulu seu? si le dise: fiti buni si-lu cautati acasa, nu aci la petrecere, nici chiar adi, in o serbatore mare. Unulu dintre gendarmii i dise: Iti aretu eu serbatore si bobotéza, si tragen-du-i o palma respectivului, carele si soldatu fiindu, si voindu a se apará, a pusu man'a pe pusca si l'a rogatu se aiba patientia. Atunci alu doile gendarmu l'a puscatu prin man'a drépta, si prin stang'a l'a strapunsu cu sabia. Pana s'a petrecutu acestea, dintre romani n'a alergat nime, afara de tatalu seu Hocea Stefanu, femeia Paraschiv'a si unu veru alu seu, Hocea Nicolau. Paraschiv'a mam'a lui Hocea Ioanu vedieudu ca din foculu puscei la man'a puscată iarde camasi'a, si sarindu se o stinga. unu gendarmu a lovito greu in capu; éra lui Stefanu, tatalu lui, carele a disu atata numai: „mi-ati mancatu fe-ciorulu,“ i-a retediatu unu degetu de totu. Pe Malau Moise lau taiatu cu sabia de asupra templeloru; pe unu unchia alu lui Hocea Ioanu, Hocea Nicolau, pentru ca a disu numai atâta: Ce ati facutu domnilor? l'an strapunsu cu baionet'a in peptu, ranindu de mórté.

* **Intemplierile dilei.** Provinciile ocupate inainte cu 3 ani, Bosnia si Hertegovina sunt resculate, Caus'a acestei resculari se dice a fi legea militara, ce este vorba a-se introduce la primavéra in provinciile ocupate. „Cereti dela noi indoite contributiuni, dar nu cereti contributiuni de sange“ dice turculu si cu elu serbii, cari sub dominatiunea turcésca erau scutiti de servitiulu militara. Guvernulu pentru a nabusi din vreme rescola au mobilisatu mai multe regimete din armata si ia cheltuelile de resboiu au votatu 8 milioane fl. Dar pana acum, pe langa tote staruintiele, inca n'a isbutit ufrâná pe cei resculati, ba, dupa scirile ce aducen jurnalele din tiara rescol'a se estinde totu mai tare, si revoltantii sunt ajutati moralesce si materialicesce de catra popórele slave vecine si mai cu séma de catra comitetele rusesci, care si-au intinsu agitatiunile si intre popórele slave din launtrulu imperiului nostru. Mai de unadi a fost prinsu si arrestatu in Lembergu ruteanulu Dobransky, consiliaru aulicu, la care s'a gasit mai multe serisori compromitiatore, din care se vede că acestu apostolu alu panslavismului a lucratu cu bani muscalesti pentru a rescula pe Rutenii din Galiti'a. In fati'a acestorui evenimente tote puterile europene se pregatescu, lucréza diu'a si nótpea, organizandu si perfectionând armatele loru, pentru eventual'a is-bucnire a unui resboiu europeanu, de care Ddieu se ne ferésca!

* **Apelul catre membrii onorari, fundatori, emeritati si ordinari a societati „Romania-Juna”!** In preséraile de Pasti din anul 1881. societatea academică „Romania Juna” a implinitu alu diecelea anu alu esitintii sale. Societatea a serbatu iubileul seu de unu deceniu prin o siedintă festiva, si ca o dulce amintire a acestei dile insemnante a decis, a se introduce unu albumu, care se cuprinda portretele tuturor membrilor din deceniu espirat: onorari, fundatori, emeritati si ordinari. „Romania Juna” e mandra de a puté numerá intre membri sei onorari pe cei mai fruntasi si bine meritati barbati ai neamului nostru; ea numera de membri fundatori pe mai multi barbati distinsi si marinimosi; ér fostii ei membri ordinari ocupa in viatia publica locuri distinse si onorifice. Actualii membri ordinari doresc din adeneala inimii, se aiba in naintea ochilor chipurile acestoru barbati, chipuri maretie, care arata intrunu modu viu cum omulu prin munca neobosita si statornicia, prin abnegatia si iubire de natia si patria pote se devina folositoru statului, neamului, familiei si lui insusi; — doresc, se aiba inaintea ochilor chipurile bravilor loru antecesor, cari prin zelu neobositu, prin jertfe nenumerante si abnegatia au isbutit, se lase urmatorilor o mostenire atat de pretiosa cum e „Romania Juna”. Figurile loru ne voro imbarbata la activitate comună, ca „uniti in cugete, uniti, in simtiri”, se tindemu a duce la indeplinire maretiele scopuri, ce le are „Romania Juna” si se predamu urmasilor nostri stramosiase a mostenire totu asia de marézia cum amu primito. Pana acum numai o parte din acele chipuri impodobeste albumulu nostru, pentru aceea comitetul societatii róga pe toti membrii „Romaniei Juna”: onorari, fundatori, emeritati si ordinari, se binevoésca a ne trimite fotografile Dloru, ca se putem indeplini dorintia actualilor membrii ordinari. Albumul din acestia va fi pentru noi si generatiile, ce voru urma, in ceasuri de bueurie obiect de nobila petrecere, ér in vreme de griji si nevoi chipurile lui ne voru insuflá curaj si nadejde; caci umbrele stremosilor suntu pentru nepoti sfinte si ivirea loru e privita de densii ca o solie dumnedieésca, care le vesteste, ca nu suntu paraziti si că spiritele puternicilor stremosi priveghiaza asupra loru. Aceste suntu motivele, care ne-au indemnatu, se introducemu numitulu albumu si ne place a ne maguli cu nadejdea, ca in scurta vreme vomu vedé realisata acésta dorintia, ce atat de multu ne preocupa sufletulu.

Adres'a societatii: VIII. Lange Gasse Nr. 4. — Viena, in Februarie 1882. Pentru comitetu. Emilianu Popoviciu, vicepresedinte. I. T. Mera, secretar.

* **Multiamita publica.** Subscrisii, in numele societati de lectura a tinerimei studiose dela institutulu ped.-teologicu din Aradu, ni tienemus de datortintia a aduce profund'a multiamita Domiloru contributori la procurarea unei gordóne pe séma reuniunei nóstre musicale; anume: Illustrissimulu Domnul Episcopu Ioanu Metianu 5 fl. — Dnii: Aug. Hamsea 1 fl., V. Mangra 1 fl., Ignatie Papp 1 fl. — Dle: Emilia Popoviciu 1 fl., Elen'a Bulboea 1 fl., Susan'a Frigata 1 fl. — Dnii: P. Desseann 2 fl., I. Belesiu 1 fl., Dr. I. Pap 1 fl., D. Bonciu 1 fl., N. Philimonu 2 fl. Dr. N. Oncu 1 fl., L. Tescula 1 fl., Rom. Ciorgariu 1 fl., P. Piposiu 1 fl., G. Purcariu 1 fl., G. Dogariu 1 fl., P. Florescu 1 fl., Simeonu Anciu 1 fl.,

Al. Mihailoviciu 50 cr. — La olalta 26 fl. 50. v. a. Aradu, la 4. Februarie st. v. 1882. Ioanu M. Evitanu, v. pres. societatii. Liviu Beldea, secret. soc.

Concurs.

Conformu ordinatiunei V. Consistoriu gr. or. Oradu dtto 14/26 Decembrie 1881. Nr. 1089. B. se escrie concursu pentru vacant'a parochie de a III. clasa din Hotaru si filii'a Piatra, protopresbiteratulu Pestesilui, Cottalu Bihor, cu terminu de alegere pe 9. Martiu st. v. a. c.

Emolumintele sunt:

1) Din Hotaru, dela 90. case cu pamentu cete una vica cucuradiu sfarmatu, ér dela 40. case fara pamentu $\frac{1}{2}$ vica; din acesta a treia parte compete cantorului; din partea preotului se aduna 18. cubule si 2. vici;

2) folosirea aloru 17. jugere pamentu 10. jugere clasa I. 7. jugere clasa a III.

3) dela 74. numere case una diua de lucru cu mancare.

4) Stólele usuate dela 130. numere.

Din filii'a Piatra:

1. Dela 60. numere cate una vica cucuradiu sfarmatu, si de aci a treia parte compete cantorului, din partea preotului se aduna 10. cubule;

2. folosirea aloru 2. jugere de pamentu; dela 40. numere, case 40. cr. si stólele usuate dela 60. numere, téte aceste computate in bani dau sum'a de 437 fl. 70. cr. in urma casa parochiala cu doua chilii cuina, si camara.

Aspirantii la acésta parochie au a-si trimite petitiunile loru instruite in sensulu statutului Organicu adresate Comitetului parochiala la Administr. ppescu O. D. Teodoru Filipu pana la terminu susu pomenit in Lugasiulu de susu, posta ultima Elesd.

Datu in Hotaru la 26. Ianuariu st. v. 1882.

Comitetulu parochialu.

Contielegere cu mine: **Teodoru Filipu** m. p. administr. ppescu.

Pentru deplinirea parochiei de clas'a a III-a din Susanu, cu filia Nadalbesti, in Protopresbiteratulu B-Ineului se escrie concursu cu terminu de alegere pe 22 Februarie st. v. 1882.

Emolumintele suntu: 1 din parochia matre Susanu $\frac{1}{2}$ sesiune parochiala, pamentu de clas'a a III. dela 77 case cate un'a mesura cucuradiu sfarmatu, unu intravilanu parochialu, si stólele indatinate.

Din filii'a Nadalbesti dela 50 case cate un'a mesura cucuradiu sfarmatu, unu intravilanu parochialu si stólele indatinate.

Doritorii de a dobandi acésta parochie vor avé pana la timpulu alegerii in vre-o domineca au serbatore a se prezenta la biserică spre a se face cunoscuti poporului, ér recursele loru, adresate comitetului parochialu, si instruite conformu statului organicu, pana la 18 februarie 1882 le voru substerne subscrisului protopresbiteru in Chisineu (Kisjenö).

Susanu-Nadalbesti, 8 Ianuariu 1882.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Ioanu Cornea** m. p. protopresbiteru.